

van nood ter zijde weten te stellen en men heeft zelfs gezien dat bij een belangrijke stemming de oppositie van haar verzet tegen het kabinet enkel blijk gaf door onthouden, niet door tegenstemmen. Zoo zouden er nog wel meer voordeelen op te noemen zijn, die Griekenland uit zijn volharden heeft getrokken. Letterlijk het eenige nadeel is dat het zich uit den aard der zaak nog dieper in de schuld heeft moeten steken dan het er al in zat. Een bedenkelijk verschijnsel ongetwijfeld, al kan men moeilijk een massaal medelijden koesteren met de buitenlandsche schuldeischers, wier regeeringen zelf Griekenland eenigermate tot zulke buitensporige uitgaven gedwongen hebben.

Werkelijk gevaar dreigt het kleine rijk alleen van de zijde van Turkije. Als de oorlog uitbarst, dan mogen de Grieksche troepen beter georganiseerd zijn dan die van den vijand, een ontzaglijk numeriek overwicht is zeker aan de zijde van den laatste. Vergelijkingen als er gemaakt zijn met den Chineesch-Japanschen oorlog, gaan in het geheel niet op. De Turksche troepen waren in 1878 niet beter georganiseerd dan thans, de schatkist was nagenoeg even leeg en zij stonden tegenover Rusland! Wel zijn zij verslagen, maar wie herinnert zich niet hoe verbaasd Europa gestaan heeft over den moed en de volharding waarmee toen onder het teeken van de halve maan gestreden is. Terwijl de Chineezers!... Bovendien trekken de Turksche troepen natuurlijk dadelijk na de oorlogsverklaring de grens over en wordt de strijd dus stellig geheel op Griekschen bodem gevoerd. Na een veldslag waarin een half millioen Turken de nog geen honderdduizend Grieken die zich langzamerhand aan de noordgrens verzamelen, zouden verpletteren, zou de weg naar Athene open liggen en tegen deze verschrikking zouden geen voordeelen, door de Grieksche vloot op de Turksche zeekavaljes behaald, opwegen.

Een oorlog zou voor Griekenland een groot gevaar zijn. Gelukkig dus maar dat ook de Porte er niet meer tegen zou kunnen. Zij heeft de soldaten wel, maar meer ook niet. Zij zou hen niet kunnen approviandeeren, zij zou moeilijk de millioenen kunnen vinden die voor een oorlog noodig zijn en als haar troepen Athene bereikt hadden, zouden zij waarschijnlijk buiten communicatie met hun land zitten. De vloot is op enkele schepen na, een vervallen boeltje; in het rijk is het onrustig, zoodat het onmogelijk zou wezen alle hulpmiddelen welke dan nog, zoo goed en zoo kwaad als 't ging, beschikbaar zouden wezen, voor een oorlog te gebruiken. Het kan dus al heel erg loopen — en het is al erg geloopt — voor het tot een oorlog tusschen Griekenland en Turkije komt.

Ook dat weet Griekenland en ook daarvan trekt het partij. Het gaat juist zoover als het gaan kan.

Wat er nu gebeuren zal? Ja, wie had een maand geleden gedacht dat de quaestie nu nog zou slepen? De eenige voorspelling die niet te gewaagd schijnt is deze: Een Europeesche oorlog zal van de Kreta-quaestie niet het gevolg zijn. Daartoe heeft zij te lang geduurd. En daartoe is men ook te lang in de gelegenheid geweest om het Europeesche concert van alle kanten te bekijken en te beluisteren en alle eventualiteiten te berekenen, welke van een stoornis het gevolg zouden kunnen zijn.